

Szerkesztői és kiadó iroda:

NYIREGYHÁZÁN,

Széna-tér 121-ik szám alatti házban.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtnak.

Nyílt tér alatt 30 kr. bélyegdíjon kívül minden háromszor hasábjzott garmond-sorért 25 kr. o. é. fizetendő.

NYIR.

SZABOLCSMEGYEI KÖZLÖNY.

Vegyes tartalmu hetilap. — Megjelenik minden szombaton este.

A felsőtiszavidéki Gazdasági-Egylet, a szabolcsi Honvéd-Egylet és a nyiregyházi Terménycsarnok hiteles közlönye.

Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdeményeket elfogad: Haasenstein és Vogler Bécsben, Hamburgban, Berlinben, M.-Frankfurtban, Baselben és Lipsében. — Pesten: Zeisler M.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egész évre 5 fr. 50 kr.
Házhoz vagy postán küldve 6 „
Félévre 3 „
Évnyegyre 1 „ 50 kr.

Hirdetések díja: minden öthasábos petit-sor egyszeri ígatásánál 5 kr., többszörinél 4 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Villámhárítót a tetőre!

(Vége.)

Segélyt, könyört kér a szenvedő emberiség, — legszivhesebb példát látjuk ennek az irrek, a féniek, a skótok, a keleti poroszok ember- és természetverte népeinél.

Ha az állam nem hallgatja meg, vagy éppen elutasítja e nyomorgókat kérelmeikkel: akkor a kétségbeesés elkeseredettsége ellene esküszik az államnak, és az ezerekből, kiknek ha munka és kenyér adatott volna — becsületes, jótékony munkása lett volna a közüdvnek, — azon ezerekből lesz gyilkos rabló, gyujtogató, lesz átka a társadalomnak, melyet ömönroszlelkűsége idézett fel saját fejére. Megbomlik az élet-, a jog-, a vagyonbiztonság, mesterséges kezekkel ápoltatik az egyéni és polgári erkölcs földjén az elfajzás mérges burjánja, mely pedig ragadó lázzal szokott tova harapózni, és sokszor egész tagokat kell megcsontítani a miatt, ha az egészséges állapotot ismét visszatérteni akarjuk. Ily testcsontítások pedig rendszeresen veszélyterhes vérvesztéssel szoktak együtt járni — a társadalomban.

Azért nem jó bevárni a vészharang-kondulását, a legtöbb esetben ez csak jelzem, de elhárítani nem tudja a megjött vészt. Késő akkor kezdeni meg a gátrakást, midőn

a megdagadt ár már-már túlesap a medren. Az ovatosság a biztonság szülőanyja!

A ház, melyet a munkafelosztás egyenlőtlensége, a vagyonosok és a vagyontalanok száma közti aránytalanság, a vagyonosok munkaadási és díjazási egyedűrségében gyökerező zsarnokság a munkások ellenében, a munkaszabadságnak kiváltságolt munkás-egyletek általi korlátozása és még számtalanképen nehezedő terhek — a nyomott nép emberi önérzetében felkorbácsolnak: természet- és jogszerű fellobbanása az igazság haragjának, mely oly régen és oly hasztalan kiáltoz a törvényalkotó testületek érzéketlenségéhez.

A munkahiány és az állam gazdátlansága mind bujábbban tenyészti a kenyérszükséget. A társadalomban új és új válságos kérdések merülnek fel és várnak megoldásra.

Az ifjak a nehéz életszükségleteknek még nehezebb fedeztetése miatt családi élet alapítására gondolni is alig mernek, miből azon statisztikailag igazolt tény foly, hogy az örökség nélkül árván maradt nőknek több mint kétharmadrésze kézimunka után látni kénytelen; de ez még rendjén van, mert munkáink mindnyájunknak kell, de ha ezen több mint kétharmadrészből egy harmadrész sem kap munkát, — ez már any-

nyira nem rendjén van, hogy ha a társadalom nem gondoskodik arról, hogy a nő egyéb is lehessen mint nevelő, varrónő és színesző: akkor vegye fejére a felelősség azon terhét, melyet a társadalmi magán és nyilvános erkölcsnek rendszeres megmérgezése által idéz elő, midőn az elhagyatott, a munka nélküli gyámoltalan nőt kétségbeesésben odakényszeríti, hogy magát embergyalázó bűnök és kenyérkeresetmód karjaiba, vagy a könyörületesebb folyam hullámaiba temesse.

Azon szűkkeblű sophismák, melyek e kérdésnél rendeznek azt az elnyűtt érvet kopattják, hogy „a nőnek természetes hivatása... így és amugy; mert hát azonképen, minél fogva... tehát a nő nem lehet az a mi — mi”, régen — igen régen megdültek a természet azon bölcsességén, mely ember és ember között nem tesz különbséget rendeltetés szempontjából, legalább oly különbséget nem, mely emberi és társadalmi egyenrangúságát veszélyeztetné. Ő mindnyájunknak egyaránt édes anyánk. Minél növekvőbb a szükség, mely a korlátok közzé szorult nőnemre nehezül: annál égbekiáltóbb a mulasztás, ha a társadalom régi bűnét jóvá tenni nem igyekszik. Ime tehát az ugynevezett női kérdés a felszínen. És még hány

T Á R C Z A.

A varsói menekültek.

Történeti beszély
Gyöngyösy Sámuel-től.
(Folytatás.)

Nemtelen kiszámításból — mert a templomból közelebbi úton el lehetett volna jutni az Arsenálba — a foglyokat a Pothorodeczki-palota felé vezették; még csak alig haladhattak néhány percig, midőn Varsó tornyaiában megüdültek a vészharangok s a nép „tűz van, tűz van!” kiáltással rohant előre minden irányból; valami óriási füstfelleg terült szét a város felett, melyet a feltámadott szélvész most darabokra tépett, majd újra egy álláthatlan tömeggé vert össze.

A Pothorodeczki-palota égott!

Midőn a kíséret a foglyokkal a palotához ért, már tűzóriások nyujtogattak ki lángnyelveiket a tető nyílásain, a vékony hóréteg, mely mivel a folytonos viharok elhordták a havat — csak miutt amott borította a tetőt, már olvadni kezdett; de a természet ezen tüzelő eszköze kevés volt a belső gyuladás eltoltására. Az emelet ablakából kiömlő láng, mely a falakon kúszott föl-felé egyesült a tetőzetet belülről hamvasztó tüzzel; de a hó olvadása miatt nedves zsindélyzet még fel nem lobbant; hanem a vastagon kiömlő füst annál iszonyatosabb látványt mutatott. A palotta előtti tért mozdulatlan merevséggel katonaság foglalta el, de a kik sem magok nem siettek, sem másokat nem bocsátottak a tűz oltására.

E közben az égő palota első emeletének ablakában megjelent Gyurovics százados, arca és kezei undorítólag véresek valának, mint vérszopó tigrisé ki élő lényt onta szét — és parancsolá a foglyok kíséretének megállapodását; mialatt a vele bennlevő katonák valami élettelen tömeget vonszoltak az ablakhoz.

Borzasztó látvány! Rémes sikoltás hangzik a nép ajkairól; a foglyok elszápadva takarják el szemüket... azután némaság, halotti csend terül el, csak valami hideg borzadás futkossa végig a tagokat...

A palota ablakába az öreg Pothorodeczki gróf véres hullája egy rúdra akasztva tétetett ki.

Saját palotájának ablaka lett a bitó, hová a hóhér szemlére tétetett; a ki gúnyosan mutatván a halál-

Szerk. pl. bm. h.

ban is tisztos arcra, a halál országához hasonló csendet következő, büszke kijetéssel mondott szavakkal törte meg:

„Igy bűnhődik ki felségsértő s urához hátellen!”
„Irtóztató! Irtóztató!” kiáltja a nép felbőszült haraggal, s mint méh köpiben, midőn a kis társaság heréit hánnya ki, vészt jósó s fenyegető zúgás kezd hallatszani. De a százados jól érti miként kell a támadó tüzet leönteni, minden előleges figyelmeztetés nélkül, tüzet vezényelt a népre s a fegyverek ropogása golyók füttyülése, néhány jalkiáltás után, a nép remülten futott szét, s egyedül maradtak a szerencsétlen áldozatok!

E közben azonban már a tűz félelmesen terjedett tovább, a lángnyelvek már a tetőn kívül öltöztették pusztító fulánkjaikat, s mintha égő folyam futott volna végig rajta, egyszerre lángba borult az egész tető; Gyurovics melegnek érezvén a palotában való szállásolást, miután katonái vele egyetemben még egy ideig raboltak és romboltak volna, elhagyta azt s lejövén az utcára, egyenesen a foglyok közelébe lépett s lassu hangon, melyet csak azok értettek, kikhez a szavak intézve valának, e néhány szavakat súgá:

„Jobban tetszik így? Sógorotok akartam lenni, gögösen elűztetek, most hóhérotok leszek!”

„Alálavó!” kiálta Hedvig s borús tekintetét elfordítá nehogy csillogó könyveit e vadállat meglássa s kigúnyolja.

Nem akarjuk megkísérteni sem azon fájdalmas érzelmek leírását, melyek e pillanatban a Hedvig keblét eltöltötték. Nincs valami kínosabb, nincs a lelket emésztőbb azon önvádnál, melyet éreznünk akkor, midőn szomoruan kelle meggyőződünk a felől, hogy a bennünket s hozzánk tartozókat ért legnagyobb szerencsétlenségnek okai mi voltunk. Ily eseteknél igen nehéz a zaklatott kebelnek vigaszt találni, s az emberi természet és véralak különbözőségénél fogva azon eset szokott beállani a szerencsétlen emberre nézve, kivált a gyengébb jellemeknél, hogy vagy öngyilkosságra vetemedik; vagy az eszmélet hagyja örökre el; vagy a mi erős jellemeknél szokott megtörténni, felmagasul a lélek s erős küzdelemre kél, hogy a vészt, melyet felidézett, eltávolítsa, s ha még lehet, mindent jóvá tegyen.

Ily iszonyu kedélyállapotban volt Hedvig, ő azonban önvádlólag ismerte be, hogy engedetlensége vagy makacssága folytán ez iszonyu veszélyt ő idézte fel: szeméit nem merte felemelni, egyik oldalon atyjának

véres testétől reszketett, félt az anyyira szeretett édes atya hullájára tekinteni, nehogy a fénytelen szemekből borzasztó ítéletet olvassa ki; másik oldalon férje a hú, a szerető Wladiszláv, ki most talán a vépadra fog hurcoltatni; itt Arthur, amott a kocsiin a még mindig ajultan fekvő Adél, kiket boldogtalanokká tett, a kik az életben talán sohasem látandják egymást, s a kik előtt mint egy boszú Chérub ő állotta el lángpallossal az éden ajtaját: mindezen gondolatok kimzó önvád súlyaként nehezedtek lelkére s gyengébb lelki erő mellett nem bírta volna kiállni a benső nagyszerű tusát, de ismert jelleme s lelki ereje győzedelmesen állotta ki azt, s mintegy erőt merítve belőle, büszkén emelte fel fejét, s valami tervet forgatván elméjében, nyugtalanul tekintgetett szét maga körül.

Wladiszláv és Arthur szótlannul állottak az örök között, saját fájó gondolataik által elfoglalva, talán az esemény indokait fűrkészve, mi tudomást sem láttattak venni a körülök történtek felől.

Adél lassanként magához tért. Ki tudja, nem jobb lett volna-e a talán boldogabb álmok karjain pihennie, mint a rémes valóra ébrednie? Homlokát parányi kezeivel megsimítva kezdett csendesen felemelkedni fekvő helyzetéből; még sorsának teljes öntudatával nem is bírva, tán még mindig azt hűvé hogy álmodik — tekintett szét, s az első arc, melylyel lázban égő szeméi találkozott a kocsija mellett álló Gyurovics szemtelen vigorgó arca volt, ki is látván a grófnő ébredését ki-méletlen élcczel szólott hozzá gunyoros hangkijetéssel.

„Jó reggelt grófnő, nem volt kissé kemény a menyasszonyi ágy?” s míg élceze felett őmaga egész kedvtelenséggel kaczagott, a grófnő kezeit akarta illetni s a kocsi hágsójára lépven, hihetetlen udvariassággal igyekezett segíteni őt a felemelkedésben, mit Arthur meglátván, villámgyorsasággal kétfelé lökven maga mellől őreit, a kocsi mellett termett, s oly hatalmasan ütötte öklével homlokot Gyurovicsot, hogy az megingott lábain.

„Gaz rabló — kiálta fel Arthur — meggyilkolhatsz bennünket, de e tiszta ártatlan angyalt érintened nem szabad!”

A századost dühében elfutotta a vér, parányi szeméi mély üregeikből kidagadtak, orrlukai mint a szárguldo paripáé kitágultak, egész teste vonaglott s a düh miatt eszmélete elhagyni látszatott; miguen végre bölcsétségéből magához térve tájékozó ajkaival a dühösség legtelenebb hangján kiáltott fel:

„Hah szemtelen kölyök, ezért véresen meglakolsz!”

és hány fontos kérdés, mely megoldást hasztalan kér a társadalom tag lelkiismeretétől.

És így tapasztaljuk, hogy azon rengeteg átalakulás, melyen századunk nemzetgazdászata különösen a hihetlenségig tökélyesült és általános alkalmazásba vett gépszervezet behatása folytán — általment, a népeletnek legeslegmélyéig beható megvázkódásokat idézett elő; megvázkódásokat, melyek a társadalmakat megannyi dühöngő vulkánra képezék, melyekből mint lávafolyam ömlik elő a szükségtől felszínre korbácsolt kérdések egész tengere, mely hogy özönszerű eltemetással ne boruljon az emberiség fejére — a társadalmat odautalja, hogy a megdagadt árnyak nyilást készítsen, melyen lefolyhasson a pusztító elem. A vidéki és városi földbirtokosok gazdasági tönkretűlés félelmében hitel után kiáltoznak, a kereskedés a vámkorlátok megdöntését, a közlekedési eszközök gyarapítását és a bankügy teljes szabadságát kéri, ipar szabadságot követel a kézműves és a szabad költözködés jogát a munkások minden osztálya, igazságtalan adó- és jövedelemosztás terhe alatt tengődik nyomorultan a nép tömege, — és még minő legiója a nyomornak kiált enyhülés után!

Hanem mindezeknél rémesebben, haragvó menyörgéssel emelkedik az elboruló láthatáron a munkások kérdésének üdvtelen fellege, egy veszélyes szörny, mely fejlődésünk nyugodt folyamát a legkomolyabban fenyegeti.

Minden társadalmi kérdés, mely ma a nyilvános megvitatás küzdmezéjén fölmerül, a szabad személyiség teljes és ép jogának követelményén alapul, mely a divatos állami talpköveinek legfontosabbika. Innen hangzik fel a gazdasági mozgalom szabadságát követelő szózat, innen a kiáltás a munka és a kereset szabadsága után — itt hangosabban és haragosabban, amott gyengébben és hangtalanabban azon arányfok szerint, melyben ama jog megsérül és a hangnyomat ereje szerint, mely a megsérültnek rendelkezésére áll.

Legyen bár hogy a kenyérszükség ná-

lunk talán nem ép oly égető vagy talán nem azon társadalmi viszonyok és intézmények forrásából fakad, mint másutt, — de ez nem ok arra, hogy a társadalom sorsáért felelős kormány figyelő és óvatos tekintetét ne fordítsa azon tova harapózó áradat felé, mely ma vagy holnap határainkon átsapathat és saját házunkat hullám alá sodorhatja. Örködni és védműveket rakni kötelességek a társadalom gyámjainak. Jobb a vészt nyugodt munkálatokkal megelőzni, mint gáttalan úton rettegve bevárni.

Midőn a gyuladás már elborult a testen: késő jön az orvos, — nyomban kell kiégetni a kigyóharapást!

Az az eldülő vész, melynek halálsóhaja is — „kenyer!” egy átkot visz magával a sirba. Társadalom! rettegj, ha ez átok magva kitalál a földből kehi, mert akkor te leszed étké e vázvilágnak, — miként te őket, úgy fognak ők téged könyörtelenül felfalni. Pedig nem jó a természetellenes halál. Jobb ha az ember a földnek, mintha az embernek szolgál eledelül. Az ember szörnyen tud embert enni. Nem jó gondolni rá! Az ő fogát úgy hívják, hogy guillotine, asztala a vérpad.

Késő már akkor a háritó, midőn a villám lecsapott és az egész épületet lángba borította; azért társadalom, ha az a sötétben tornyosuló felleg a terjedő népnymor — menyörgő haraggal azt riadozza hozzád hogy: „munkát, kenyeret!” siess háritóval biztosítani épületedet, nehogy a lesújtó villám téged magadat üssön agyon. Az óvatosság a biztonság szülőanyja!

Borul feketén, villámterhesen a fényvesztett láthatár, néha el-eldördül a riadó vész villámgyujta, ki-kigyul a haragos fellegek fellobogó tüze, hallani véljük a rekkenő légtérben a vészmadár csattogását, az ég arcát az a halálos sápadtság futja el, melynek láttára a hajóskapitány azt szokta felkiáltani a hajóskaszárba, hogy: le a vitorlakkal! mi pedig midőn az árboczetetején oly kék játékban látjuk a Sz. Elmo tüzet, nem viselhetjük el lelkünkön, hogy torokszakadtából ne riadozzuk: Félre a harangokkal! emberek fedél alá! társadalom villámháritót a tetőre! közeleg a vész!

Dobrzenszky Péter.

Nyirfalombok.

IX.

(A megyei iskola-egylet babérain pihen — Daguerreotyp — hihetetlen Tamások — rögtönzött körut diadalivek nélkül — ellenmondások.)

Jeleztük már egy ízben a falusi tanítók vértanúságát, azonban miután ezen „misera plebs” ezen „társadalmi páriák” kezében van letéve nemzetünk jövőjének áldásos vagy átkos alakulása, — kell hogy gyakrabban foglalkozzunk sorsukkal. Annival inkább pedig, mivel az „a megyei iskola-egylet”, melynek működéséhez oly fellengős reményeket kötöttek a tervező miniszter ur költői látomásai, mind ezideig — tudunkkal — csak a régi pátriárkális jelszót követvén: „ugy szép a vármegye dolga, ha marad” — egyesek feladata lón a helyzetet illusztrálni s oda fejleszteni a közvéleményt, hogy szóljon, kiáltson, sőt ha kell, menyörgőn is mindaddig, míg a miniszteri vörösbárony támlásszékekből, ezen modern Názáretből „valami jó származik” a néptanítók s ez úton a népevelés nagy és szent érdekében.

A „Daguerreotyp” szerzője 1848 előtt osztályonként jellemezvén hazánk lakosait, legelső osztályba a „falusi kisbíró” s a következőbe azonnal a „falusi tanítót” sorozza, még pedig azon megjegyzéssel, hogy sokáig gondolkodott, ha nem a falusi tanítót helyezze-e a legelső osztályba! Gúnyos gonosz megjegyzés, de alapos, igaz — úgy akkor mint most. Legalább a mi látókörünkön belül alig emelkedtünk egy sovány hajszálnival feljebb a multak színvonalánál. Pedig — azt mondják — a mi látókörünkön túl, ott a messzétávolban és ott főleg, hol a „dászkal” terem, még sötétebb vonások és szomorubb árnyak képezik a gyzásos keretet falusi tanítóink élet pályájához. Ugy látszik: „semmit nem tanultunk és semmit nem felejtettünk.” Kenyeret egy adunk a tanítóknak, mintha az „ötezer ember és öt arpakenyér” elméletét akarnók életbe léptetni, — hanem aztán annál erélyesebben követeljük tőlök, hogy tanítsanak neveljenek; no meg a helyett, hogy magunkhoz felemleni, a hü és sikeres működést becsülni, érdemleg jutalmazni sietniük, lenézzük őket, mintha a „bagnó” rabjai vagy a híres „Cayenne” fegyencei volnának. — Tisztelet a kivételeknek e részben, de ezek — fájdalom — csakis egyes kivételek! Tisztelet az érdem méltánylása szempontjából a Szabolcsmezei Takarékpénztári egyletnek, mely ugy 1866. mint 1867. évi jótékonyzéli kiadásai közt a megyei jobb tanítók némi jutalmazásáról is kegyeletesen emlékezett, — „lányomról szolok menyem is értsen róla”. — Tisztelet a közoktatási miniszteriumnak is, hogy a „Néptanítók lapjában” szellemi tápot nyújtott és nyújt az érdekletteknek, bár ezek azt tartják, hogy valamint a „plenus” egy a „vacuus venter — non studeo libenter” és népes, gyakran túlnépes háznépökre tekintve keserű fájdalommal idézik az írásból: „hol vegyünk kenyeret, hogy ezek egyenként?”

— Látom, látom, mesebeszed vagy túlzás az egész, hangzik felénk jobbról és balról, felülről és alulról (talán még bizonyon Fábán ajkairól is, kit eltulajdonított I-je birtokába ezennel ünnepelesen visszahelyezünk). Urain! ha tetszik, tegyünk egy rövid körutat s keressük fel szerény lakaikban a nemzet igazi „napzamosait”. Még pedig előleges híradás nélkül, nehogy eleve értesülve jöttünk, elleplezzék fájó mély sebeiket. Akarják Önök? — induljunk!

Ime e hajlékban, mely a néger rabszolga nyomo-

kancsukát elő fink, kancsukát, hadd lássa meg a boldog völegény ha Gyurovics századosnak nincs-e jogában illetni őt és menyasszonyát! kancsukát elő, hadd élvezze mind ketten a házias élet mézes perceit!”

Ezen rendkívüli jelenet annyira magára voná a katonák sőt még a foglyok öregek is figyelmét, hogy Hedvig, a ki épen a palota bejárata közelében állott örei között — felhasználván a kedvező pillanatot, nyílsebességgel suhant be a nyílt kapu, utána komornája is, ki már ekkor a templomból, hol félajultan hagyta — szintén megerkezett, a kaput maguk után erősen bezárván, egy másodperc alatt eltűntek a bámuló katonaság szemei elől. Gyurovics el lévén foglalva, csak akkor tudta meg a grófnő eltűnését, midőn erre figyelmeztette lón. Az esemény által bosszúja még magasabb fokra hangoltatván, sietett a bezárt ajtókat bezáratni; az ősi érczkapu sokáig nem engedett az erőszaknak, de végre is kénytelen lón hódolni a nagyobb erőnek, nagy zuhanással bukott ki rozsdás sarkából. De a palotába rohanni akaró katonaság dobbanve állott meg a kapu előtt: ugyanis a tűz az épület belsejében már annyira elterjedett, hogy életközoktatás nélkül belépni nem lehetett, s a minden felől kitóduló lángok elől vissza kellett vonulni.

„Előre — kiált a százados — száz kancsuka annak hátára, a ki hátrálni merészkedik!”

Ezen nem épen kívánatos ígérlet hallattára, többen rohantak be, de néhány másodperc múlva összeégett arcczal leperzselte hajjal futottak vissza, nem lévén képesek megbirkózni a náluknál sokkal hatalmasabb elemmel.

Gyurovics is meggyőződén, hogy ily ígérlettel már boldogulni nem lehet, másnemű jutalmat ígért:

„Száz aranyat — kiálta — annak, ki a grófnőt élve visszahozza!”

A csillogó ércz reménye többeket tett vállalkozókká, ezek között volt Babilas is, ki komoly gondolatokba merülve állott Gyurovics közelében, suttogva szólott a századoshoz mondván:

„En már tudom a dürgést a palotában, megkísértem, de ez a jutalom az alkun felül fog számíttatni.”

Gyurovics helybenhagyólag intett fejével, s néhány biztató szóval ravasz mosolygással bocsátotta előre.

Babilas sebes rohanással tünt el az égő folyosóban! Gyurovics visszatért az Adél kocsijához, hol Arthur erősen összekötözött kezekkel állott — s előbbi parancsát végrehajtását rendelé el.

Hóhér nem hiányzott, mert a szerencsétlen lengyel nemzetet irtó orosz katonaságnak mindegyike egy-egy születt hóhér. Elég volt a századosnak a parancsot kimondani, s azonnal többen siettek elő annak végrehajtására.

Izmos kezek ragadták meg a szerencsétlen Adélt a kocsiban, hol félajultan feküdt, egy perc alatt le volt tépve testéről a menyasszonyi fehér ruha, szétszakgatott násiatyolának darabjait messze ragadta az üvöltő vihar; a szöke fürtök közül kihullott a piros kamélia, a márványfehér arczról eltűnt a boldogság rózsapírja; a legkeményebb téli hidegben mint vértanu állott, vagy is inkább tartatott állva egyetlen utolsó öltöny darabjában; a hókebel, a hattyunyak, a lilomkarok közlétvány tárgyai lónek az ilyenekben gyönyörködő s gúnyos megjegyzéseket tevő katonák előtt.

Ne, oh ne ébredj fel ájulásod álmaiból ártatlan lélek, ne lásd a gyalagot, mely rajtad elkövetetik, mert meggyűlöled a földet, megutárod az emberiséget, s vissza fogsz vágyakozni az élet örök forrásához!

De a fagyasztó hideg, mielőtt az ostorcsapásokat érezhette volna, felébresztette a grófnőt, önkénytelenül takarál el kezeivel a hókebelt, s a meggyalázott szemérem ártatlan pirja futotta el ábrázattól; azután szemeit égre emelve, majd Arthur felé fordulva, könyjeitől és a zokogástól alig hallható hangon mondá:

„Arthur, Isten vedel a vízszontalálkozásig ott fenn!”

„A vízszontalálkozásig — monda Arthur reszkető hangon — ott fenn, vagy Magyarországon!”

E szavak után megforgatta a légtér Adél felett korbácsát a hóhér, hogy reá sujtson vele, de midőn már az csaknem a testet értette, egy lövés hangzott s a hóhér kínos vonaglások között bukott ki a kocsiból; midőny, másik hóhér állott elő, sápadtan emelte ez fel a kancsukát, sújtani akar vele... de ismét egy lövés történik, a hóhér társa után bukik le hörögvé.

Honnan történetet a jól irányzott két lövés senki sem tudta felfedezni, hihetőleg a palota ablakából, de kitől, látni nem lehetett, mert a fegyver füstje összevegyülvén az egész utcát elborító füsttel, árulóvá nem lehetett; figyelmesen tekintve körül, megdöbbenve vették észre a katonák, hogy az öreg Pothordeczki gróf hullája is eltűnt az ablakból; valami ösztönzerű ijedség vett erőt a katonákon, a barlangban a Makrin hullájávali eseményt elbeszélés után majdnem mindnyájan ismerték, és a babonás nép hajlandó volt e két eseményt összeköttetésbe hozni és itt is valami rend-

kívülit gondolni. A kancsukát senki sem merte kezébe venni.

Gyurovics átlátta, miszerint csorbult tekintélye megóvása végett egész hidegvérűségére van szüksége, félre taszítva a körülete álló katonákat s azoknak gyávaságukat kiromolván maga ugrott a kancsukával a kocsira, de midőn felemelte azt, a várt lövés ismét eldördült, és a kancsuka egy golyó által találva darabokra zúva hullott ki kezeiből; de már ekkor a legfelsőbb fokig lévén ingerülve, bosszúját egyébként nem hűthetvén, izmos ökleivel kezdte a grófnőt verni, de a ki már ezt nem érezte, mert ujjalag ájultan rogyott össze.

Most Arthurról tépték le völegényi öltönyét, s ötven kemény ütést állott ki férfias nyugalommal a fájdalomnak egyetlen sziszzenése nélkül.

A bosszút hűtött százados most Wladiszlávot és Arthurt erősen vasha veretvén, kettőztetett őrizettel a várba kísérteté; Adélt pedig egy feketébe öltözött nő gondviselésére bízván, míg magához tér, saját lakára parancsolá kísértetni.

A fekete öltönyű nő a kocsira az elalélt gyermek mellé ülén, azt gyöngéden betakargatá, s nem tudá, bármennyire igyekezett eltitkolni a könyeket, melyek oly régen fénylettek szemeiben, most Adélna borulva szabad folyást engedett azoknak, s két katona által kísérvé elhajtattott.

Gyurovics egy csapattal még ott maradt a palota előtti téren, Babilasra várakozott, de Babilas nem érkezett.

A palota tetője már egészen leégett, benn különösen az emeleten levő szobákban rémitő tűz volt mindenütt. Szabadon üzte pusztító játékát a nekibőszült elem, senki sem állott elébe, senki sem oltotta. Most egy nagy roppanás volt hallható, a háztető leszakadt, az égő szarufák a boltozatra dőltek, s ezeknek összemomlását ismét egy újabb nagyobbserű zuhanás követe, a nagy teher bezúta a bolthajtásokat, a paráztűz és az égő gerendák lezuhantak, betemetették a folyosókat, a tűzziporkák minden felé ropkedtek, elzártak a folyosókon minden közlekedést fenn és alant, egy óriási romhalomra lett az ősi palota.

A katonák keresztet vetettek magukra.

Gyurovics Babilasra gondolt és meglegedetten dörzsölte kezeit!

(Folytatása következik.)

rult konyhájára emlékeztet, s melyről méltán kérdezhetné Jókaink valamelyik „szárazföldi nyolckezűje” „das ist auch eine menschliche Wohnung?” itt lakik a néptanító! Be se lépünk hozzá, mert itt a nyomor és inség „kiált az égre” mint „Abel vére”.

Menjünk odább egy faluval. Az iskolában zajgó, vihogó, csirimpoló vad muzsafiak, a tanító saját szobájában ágyban fekszik.

— Talán beteg tanító ur?
— Nem.
— Tehát miért fekszik délig?
— Bocsnátot kérek... szegyenek felkelni...
— csizmát varratni küldtem és még nem hozták haza.
... Hallották Önök? Folytassuk utunkat.
— Itthon van tanító ur?
— Nincs, elment az „udvarba”, szalmát kérni kenyérsütéshez.

... Auch gut. Jerünk tovább!
— Tanító ur! kerestük Önt háznál...
— Engedelmet instálok, reggel t... dó
urnál voltam dohányt vágni, aztán pedig a „Nagyságos urhoz” kellett mennem gabonát mérteni.
... Hogy tetszik?

Nehogy pedig azt gondolják Önök, mintha ezen körutunk sötét árnyrajzait, én magam — mint Haulik famosus körleveleként „istentelen és lekiismeretlen újságíró” fundálnám, megsúgom „sub rosa”, hogy mindezek valóságos „tények”, hogy az érintett helyeken a tanítói „brutto” jövedelem évenként alig több 100 olvasd száz o. é. forintnál, és így kevesebb mint egy közönséges napszamos évi bevétele. Azt mondják Önök, hogy csekély jutalomért csak oly híven kellene szolgálni mint a legnagyobbbért, és hogy az említettek némely része annyit sem érdemel? Felelek Önöknek nem sokára a „Nyir” lapjain, — addig is pedig megsúgom, hogy Önök komoly arcaik daczára is ábrándos poéták, vagy tán épen titkos drámaírók, kiknek műveik azért nem nyerne soha pályadíjat, mert az életet nem ismerik, vagy — a mi még rosszabb — szándékosan ignorálják.
Z. Y.

VEGYES HIREK.

§ Az „Extincturelli” tüztöltési próba a Sóstón — ha nem épen fényesen, de meglehetősen sikerült. A ki egy újonnan feltalált géptől látványos csodaszzerű hatást vár — az e gép iránt táplált reményeiben csalódott; de a ki csupán azon észszerű nézetből indul ki, hogy egy gép mindenek előtt munkaerőt és időt takarítson meg, az e gép működése által tökéletesen ki volt elégtve. Másfél perc alatt a hatahason lobogó — körül-belől egy köb-ölyvi nagyságu szurokkal és kolajjal bekenet — famáglya el volt olva, még pedig egy, legfőbb negyedrés akó vizet tartalmazó és egy ember által könnyen hordható kis gépecskével. A kilövélő vizugár roppant robajjal tör ki, nagymennyiségű szén-savat tartalmazván, és épen e szén-savon alapszik oltási képessége. — Közönség szép számmal nézte ez érdekes kísérletet, s a gépnek kezelőjét Melhose építész és Bánhegyi tanár urat, ki oly szives volt a gépnek természettudományi magyarázatát adni, érdemök szerint megjelénzé.

** Nagy-Kállóban pünkösdi második napján egy katonatiszt egy ottani polgár revolverrel állba lött — az ember ugyan még nem halt meg, de kevés remény van életéhez. Az első alispán táviratozott Budára és az ezredparancsnoksághoz, minél előbb f. hó 4-én egy katonai vizsgáló bíróság kiküldetett, ugy szintén a megyei bizottsága is, a másodalispán elnöklété alatt ki küldött egy bizottságot, ki az esetet megvizsgálni és még folyó gyűlésre annak eredményét bejelenteni tartozik.
** A f. hó 3-án és több napjain igen, igen kevés számú bizottsági tagok jelenlétében tartott megyei bizottsági gyűlésen több nevezetes tárgyak fordultak elő, melyeket t. olvasóinkkal körülményesen tudatni fogjuk; s hogy azt a legjobb kutforrásból meríthessük — nem biztunk saját jegyzeteinkbe, mert a folytonos beszélgetés és sugdosás azt pontosan teljesíteni nem engedé — a bizottsági jegyzőkönyvek hiteles másolatát igyekeztük megvenni; igaz hogy azoknak lemasoltatása sok pénzbe kerül és erőnkét majdnem felülmúlja, de a t. olvasóinknak megelégedését kinyerni minden áron óhajtuk, s reméljük, hogy elismerésre fogunk találni.
** A szabolicsmegyei Honvédegyet f. hó 3-án tartott közgyűlésében, a lemondott Rakovszky Sámuel volt honvéd-ezredes helyébe Elek Ferencz volt honvéd-alezredes választá elnökül. Szabó Abrahám az egyet-jegyzője tisztéről szintén lemondott; annak helyébe azonban csak a jövő gyűlésen fog más választatni, e mostani gyűlésre Fráter Sándor szives volt a jegyzői tisztet elváltatani. Fráter Sándor a gyűlés elébe azon kérdést terjeszté: „Van-e valaki az egyleti tagok közt, ki megmondani tudná az egylet célját?” Miután ezen kérdé-re. fájdalom, senki válaszolni nem tudott, (tessék a múlt évi 11-ik számú „Nyir” elolvasni), határozatba ment a jövő gyűlésen eldönteni, hogy mi célja van ezen egyletnek, s ha nincs, ugy oszlattassék fel. Ezen kérdés előleges megvitatásával egy kiüldöttség bizatott meg, ki is annak eredményét további tanácskozással végett a jövő gyűlés elébe terjeszteni fogja.
** A Nyiregyház-Ungvári vasuti társulat f. hó 3-án gyűlést tartott, melyben báró Vécsey József elnök felkérte egy mérnököt megfogadni, — ki a vasuti vonalat kijelölni f. gja. Továbbá egy több tagokból álló bizottság megbízott egy terv készítésével, mely előnyök és módok szerint történhetne a vonalra szükséges föld kisajátítás? A legjobb s mielőbbi valósulandó sikert várhatjuk, ha ugy történend minden, — mint a hogy tervezni halljuk.

— A délkeleti irányból tegnapi napon hozzánk érkezett legáldásosabb csendes eső megfajtá azon türehetlen, a növényzetre már-már károsan beható hőségnek okát, mely a legutóbbi napokban egy hétig tikasztá az üde lég után áhitozókat; ez irányból jött tehát megelőzőleg azon fonnasztó légáramlat is, Ázsia oly tájairól, hol a majdnem mérhetetlen pusztá szava-

gok terjednek el, merre a lég pára nélküli és forró, ez felénk való áramlatában mérséklő — hűtő közeget növényzetűs tájakat — nagy tengert nem találván, csaknem teljes hevében jutott el hazánkba.

— Szolnokon egy ember közelebbi ismeretséget kötött a menykövel. Ájtárta a tüzes isten nyila, végig futott tagjain, balkarján, hátán le lábába, míg végül szétrepesztette csizmáját s eltűnt. A villámsújtott férfiak különben most semmi baja, jár, dolgozik, beszél. A kérdezősködésekre azt feleli, hogy ő nem tudja mi történt vele; mintha számtalanszor a levegőbe dobták volna s vissza a földre. Bal karján látszik némi perzselés, s egyébről nem panaszkodik, mint hogy fáj minden csontja.

— A lengyelek száz éves függetlenségi harcuk emlékére egy oszlopot akarnak a szabad Svajczerországban felemleni. Ez érdemben Podmaniczky Frigyes a „Hazánk” 120-ik számában egyfelhívást közöl gr. Plater Lászlótól, ki a lengyel emlék ügyének rendezése körül sokat fáradozott.

— József nádor szobrának talapzatára az 1848. I. t. cz. fog bevésetni. E törvényezik a boldog emlékeztető nádor magas érdemeinek elismerését iktatta törvénykönyvünkbe, s akkori időben Szentkirályi Móríc fogalmazta.

— Gyászír. Perczel Mór, kinek pár hóval ezelőtt jelentettük egy családi örömet, most annál fájdalmasabb családi szerencsétlenség érte. Derék leánya Irma, Ghyecz Gyula ügyvéd jegyese június 4-én elhunyt tüdővészben. Temetése f. hó 5-én d. u. 5 órakor volt. Képviselők és honvédek pártkülönbőség nélkül nagy számmal kísérték az örök nyugalom kertjébe. Béke hamvainak!

SZINÉSZET.

Nagy-Kálló, május 21. Bérlet 4-ik szám. „Honvéd és szerzetes”, jellemrajz 3 felv. Krasznai (Andor), Vincze (Agoston), Kecskésné (Katalin) szerepében köztetszét ívtertek, — közönség szép számmal.

Szombat, május 23-án. Krasznay Mihály jutalmára „Nyomorultak”, életkép 5 szakaszban. A darab részint azért, mint a közönség előtt a regényből ismeretes, részint azért, mivel már itt különben is adott és emellett hosszú tartalmánál fogva, — bárha a színészek elég ügyességet és szorgalmat tanusítottak, a különben kevés számú közönség előtt unalmas volt — Krasznay mint a közönség kedvence, megérdemelte volna, hogy jobban pártoltassék — ez azonban némi tekintetben az ő hibája — mivel a darab-választásban előrelátó nem volt.

Vasárnap, május 24. Bérlet 5-ik szám. „Egy jó madár”, vígjáték 3 felv. Közönség középszámmal. Philippovicsné (Hubonyákné), Pártényi (Vavranecz) különben is mint főszerepeken elég ügyességet tanusítottak, a közönség a közönség a darab előadásával meg volt elégedve.

Kedden, május 26. Bérlet utolsó szám. „A rosz világ”, vígjáték 3 felv. Ha a világ a rosz, hogy lehetne követelni, hogy abban valami jó lenne, — különösen pedig a hasontartalmu vígjáték, — a darab annyira is megfelelt czimének, hogy az valójában általános rosznak tartották, — s nem volt a közt egyetlen egy oly gyengekeblű néző, ki azzal meglelt volna elégedve — közönség kevés számmal és általános elégedetlenséggel.

Csütörtökön, május 28-án. Második bérlet 1-ső szám. „Gyermektelen Ház!!!” ?-játék 3 felv. Midőn vége volt, a közönség nagyobb része nem tudta, hogy, hogy volt hát? — mindenki egy kommentárt szeretett volna, magának megmagyarázó, — hogy mi volt hát tulajdonképen a darab szövege és vejeje. — Felvonások között Dekán Teréz magán énekei köztetszében részeseült. — Közönség kevés számmal. — Valójában csodálkozunk az igazgató uron, hogy ily darabokkal riasztá el a közönséget, — figyelmébe ajánljuk, hogy különösen „A rosz világ” című vígjátékkal igen sokat veszített a színtársulat.

Szombat, május 30-án. Második bérlet 2-ik szám. „Chouffleuri ur otthon lesz”. Vig dalmű 1 felv. és ezt megelőzőleg „Hasznos gyógyszer az anyósok ellen”, vigj. 1 felv. Közönség középszámmal. Ez utóbbi vígjátékban a színészek játékkukkal egyik a másikat akarta felülmúlni, a darab különben magában is jó, s általános tetszésben részesült.

Hétfőn, június 1-én. Második bérlet 3-dik szám. „Szamártej”, vig operette 1 felv. és ezt megelőzőtlen „Vén asszony a targonczán”, vigj. 1 felv. Ez utóbbi si-

került előadás, az operette-előadásoknál, a zene hiánya miatt, a legjobb akarat mellett sem lehet kielégítő előadást várhatni, a mellett, hogy az operettekben működni szokott Vincze hangja kitünő, s nagy szorgalmat tanusít. Közönség szép számmal.

Kedd, június 2-án. „A két drótostót”, eredeti bohózat. A darab magában véve nem kielégítő, ugy látszik, hogy nagyon nagy szükség van arra, mikép a színlap felczifrázott legyen — a színészek bár mindent elkövettek, — nevezetesen Krasznai, Pártényi, Berzsenyi, Károlyi, Dálnoki elég híven fogták fel szerepeiket, a közönség tetszésével ezen darab előadása nem találkozott, még eddigél nem létezett igen kevés számu közönség.

Szerdán, június 3-án. „Párisi szegények”, francia élet 7 képletben. Sikerült előadás. A működő színészek és színésznők egyiránt jól játszottak, közönség ismét nagyon kevés számmal, ugy annyira, hogy Pártényi (Bigot) szerepében, midőn a színésztől beszéltek, — azon rögtönözött jó ötletet mondá el: „Lám a színészek is ide azért jöttek, hogy majd a gyűlés alkalmával egy kis nagyobb közönségük lesz — s itt van ni, dehogyan van, dehogyan van”.

ÜZLET.

— Pest, június 3-án. Időjárás: folyton száraz meleg, vizállás: növekvő. Gabnaüzletünk nyomott hangulata a hanyatlást jelző külföldi tudósítások folytán még nagyobb terjedelművé vált. Buzában, rozs és árpában 10—15 krnyi árcsökkenés állott be. Árak: buza 87 fns 5—5.40, 86 fns 4.90—5, 85 fns 4.75, 3 hóra 86 fns 4.90, 85 fns 4.70—80, készfiz. árpa 72 fns 1.70—80, 68—72 fns 1.75, zab 48—50 fns 1.50, 50 fns 1.53—1.59, kukoricza (5—10 krral drágábban fizetik) búsági 2.75, tiszai 2.45, pestvidéki 83 fns 2.30, 82 fns 2.20.

— (A.—F.) Debreczen, jun. 4. Külföldön a gabonaművek napról napra lejjebb szállanak, melynek következtében nálunk is a gabonauzlet tökéletes pangásban van; e héten ugyan nem nagyon sokat hoztak; de azon mennyiségre is alig találkoztak vevők. Az árak következők: buza 7—8 fnt; rozs 5—5 fnt 10 kr; zab 2 fnt 50 kr; tengeri kerestet volt és az ára valamivel feljebb ment; nagyobb összegek keltek el 4—4 fnt 20 kron körül. Szalonnának az ára ismét többféle nagyobb vételek miatt feljebb ment; egynehány száz mázsa elkelt 31—32½ fnton mázsája. — Az idő folytonosan hó; ma délelőtt villámlással nagyon bő záporosó volt.

A nyiregyházi gabnacsarnokban

jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	ced. 42.		jun. 6.	
	log. alant	log. fent	log. alant	log. fent
Buza	—	—	3.—	3.20
Ros	—	—	2.00	2.10
Árpa, serfözésre	—	—	1.30	1.40
táplálékra	—	—	0.00	0.00
Zab	—	—	1.10	1.15
Kukoricza	—	—	2.00	2.10
Köles	—	—	1.90	2.00
Bab	—	—	3.00	3.25
Repeze	—	—	4.75	4.90
Mák	—	—	0.00	0.00
Bükköny	—	—	0.00	0.00
Lenmag	—	—	0.00	0.00
Vörös Lóhere	—	—	0.00	0.00
Luczerna	—	—	0.00	0.00
Szesz, magyar itcze	—	—	19—	19%
Virágolaj, mázsánként	—	—	22½—	23

Bécsi távirati börze-tudósítás.

Június 5.

5% metaliques 56.40. — 5% metaliques máj. és nov. 57.50. — 5% nemzeti kölcsön 62.30. — 1860. államkölcsön 81.30. — Bankrészevény 703.00. — Hitelrészevény 184.60. — London 116.55. — Ezüst 114.50. Cs. k. arany 5.56.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Börkey Imre.

KIMUTATÁS

a cs. kir. szab. tiszavidéki vaspálya forgalmának bevételeiről.

	Utazók száma	Poggyász gyorsítottal és teher mázsa	B e v é t e l						
			személyek-ért		holmikért		összesen		
			fr.	kr.	fr.	kr.	fr.	kr.	
1868. Forgalmi vonal 78½ mfd.									
Május hó	39627	1439188 49	104447 84	11203 22	387962 29	503613 35			
Január 1-től april 30-ig	141815	4921269 55	345622 46	40425 51	1398485 36	1784533 33			
Egész	181442	6360458 04	450070 30	51628 73	1786447 65	2288146 68			
1867. Forgalmi vonal 78½ mfd.									
Május hó	40100	900330 11	99634 09	6694 94	264725 36	371054 39			
Január 1-től april 30-ig	125799	2838293 08	300532 65	25274 46	866944 06	1192751 17			
Egész	165899	3738623 19	400166 74	31969 40	1131669 42	1563805 56			

A cs. kir. szab. tiszai vaspálya igazgatósága.

Menetrende a cs. kir. szab. tiszavidéki vasut-társaság 1868. évi mártius 1-től kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.				III. Bécs és Pestről Nagy-Várad felé.				V. Aradról Pest és Bécs felé.			
	óra	percz	napr.		óra	percz	napr.		óra	percz	napr.
Bécs	indulás	8	—	Bécs	indulás	8	—	Arad	indulás	10	15
Pest	"	6	31	Pest	"	6	31	Csaba	"	12	7
Czepléd	"	9	49	Czepléd	"	9	49	Mező-Túr	"	2	27
Szolnok	"	10	57	Püspök-Ladány	"	2	5	Szolnok	"	4	20
Püsp.-Ladány	"	1	33	Berettyó-Ujfalu	"	3	14	Czepléd	érkezés	5	31
Debreczen	"	3	5	Nagyvárad	érkezik	4	31	Pest	"	8	40
Nyiregyháza	"	4	33					Bécs	"	6	—
Tokaj	"	5	31	IV. Kassáról Pest és Bécs felé.				VI. Nagy-Váradról Pest és Bécs felé.			
Miskolcz	"	7	24	Kassa	indulás	5	21	Nagyvárad	indulás	10	27
Kassa	érkezés	9	56	Miskolcz	"	7	55	Berettyó-Ujfalu	"	11	50
				Tokaj	"	9	37	Püspök-Ladány	érkezés	12	58
				Nyiregyháza	"	10	39	Czepléd	"	5	46
				Debreczen	"	12	19	Pest	"	8	40
				Püsp.-Ladány	"	1	57	Bécs	"	6	—
				Szolnok	"	4	43				
				Czepléd	érkezés	5	46				
				Pest	"	8	40				
				Bécs	"	6	—				

HIRDETÉSEK.

Fris töltésű szolvai savanyu víz
kapható Nyiregyháza
Kralovanszky László és Bertalan Rezső uraknál.
40 üveges láda 5 frt 80 kr.
60 üveges láda 6 frt.
BERTALAN PÁL
forrás-bérlő.
(122) 2—1

A fogak mozgása és fogköképzés.
Tisztelt Popp orvos ur!
Egy jó barátom által ajánlott, az öntől orvos ur kapott Anatherin-szájvizet, melyet én és nóm. és pedig az utóbbi fogainak mozgása és fogköképzés miatt, én pedig a foghús gyakori vérzésének és a szájból jövő dohányiszag megszüntetésére, használtunk, valóban a legjobb szernek bizonyult ezen bajok ellen, és nem adhatók eléggé hála önnek ezen találmányért, és kívánom, hogy sokak előtt ismeretes legyen, hasonló szenvedőknek segélyére lehessen, ön pedig fáradozásának igazán megérdemelt díját megtalálhassa.
(58) 6—4
Gróf Tattenbach.

Kapható Nyiregyháza: Reich B., Pavlovits I. keresk. és Baresay gyógyszerárán. Debreczenben: Borsos gyógyszerárán és Csanak József fűszerkereskedésében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A. és Knorr uraknál. Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Böszörményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer. Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss gyógyszer. Somlyó: Ruszka Ign. és Társa. Tokaj: Kröczer Agoston gyógyszerészénél.

ÁRFOLYAMA (91) *4

a Blum-féle gőzmalom-részvény-társaság a valódi francia quarz-malomköveknek a valóságos készített, dícséretesen ismert Lafertéből; a Blum-féle gőzhajó-részvény-társaság rakhelye

BUDÁN. BUDÁN.

Netto-árak Buda-Pesten készpénzben:	Eredeti gyári árak Buda-Pesten készp.
1 pár 36" átmérőjű o.é. 110 frt.	1 pár 36" átmérőjű ezüstb. o.é. 215 frt
1 " 38" " " " 120 " "	1 " 38" " " " 225 " "
1 " 40" " " " 130 " "	1 " 40" " " " 236 " "
1 " 42" " " " 138 " "	1 " 42" " " " 250 " "
1 " 44" " " " 145 " "	1 " 44" " " " 265 " "
1 " 46" " " " 155 " "	1 " 46" " " " 280 " "
1 " 48" " " " 165 " "	1 " 48" " " " 300 " "
1 " 50" " " " 180 " "	1 " 50" " " " 312 " "
1 " 52" " " " 190 " "	1 " 52" " " " 325 " "
1 " 54" " " " 200 " "	1 " 54" " " " 336 " "
1 " 56" " " " 210 " "	1 " 56" " " " 352 " "
1 " 58" " " " 220 " "	1 " 58" " " " 370 " "
1 " 60" " " " 250 " "	1 " 60" " " " 380 " "

Szíves megrendelések esetében párjáért mindig 50 ft fölpénz előre lefizetendő.

A valódi francia malomkövek a Bailly és társa urak 1842-ben alapított gégyárából Lafertében, melyek már sok éremmel tüntettek ki, fölülmúlhatlan jelességükről ismeretesek, s azért dícséretre nem szorulnak.

Az általunk gyártott budai malomkövek — melyek mindjárt első megjelenésükkor az 1865-iki pesti gazdasági kiállításon éremmel tüntettek ki — a legsolidabban és leggondosabban készítették, s minden gabbanem finom őrlésére, de főképp lapos, dara- és hegyes őrlésre alkalmasak.

A közönséges mértékek következők:

A budai köveknél: Forgókövek magassága 12" öble 12" Fenékkövek " 10" " 10"

A francia köveknél: Forgókövek magass. 12" öble 12—16" Fenékkövek " 10" " 10"

A budai köveknél az öböl tetszés szerint készíthetők áremelés nélkül; ellenben a magasság megváltoztatása áremelésért történik. — Budán, 1867. decemberben.

A budai kövek csupán és egyedül nálunk szerezhetők meg. Valódi francia öntött acél vagdalo-kalapácsok darabja 2 fr. 50 kr.

A Polgári határban
600 db finom gyapjas birke,
HODAJ
legelővel s juhász-lakal együtt szabad kézből eladó.
(116) 3—2
Bővebben értekezhetni e lapok szerkesztőségénél.

Repeze-eséplés.

Alúlr tudatom a nagyérdemű gazda-közönséggel, miszerint gőzeséplőgépem más gabonaneműeken kívül még repeze-eséplésre is alkalmas; ennek folytán részből repeze-eséplést is vállalkozok; — bővebben személyesen lehet értekezni Nyiregyháza Kralovanszky Lászlónál N.-Orosi-utca 910. szám alatt.

Faszén, frís paradí viz és finom számorodni bor
kapható Kralovanszky Lászlónál Nyiregyháza, nagy orosi utca 910. sz. alatt; — a szénre vonatkozólag megjegyzem, hogy Erdőbényén tartózkodó megbízottam Ugyan Mihálynál is kapható; köblye helyben Erdőbényén a városban 70 krajczár, — Nyiregyháza 1 frt 20 krajczár; — 1000 köbly vételnél ott helyben Erdőbényén 10% engedély adatik.

A k. sz. nagyváradai olajgyár.
ajánlja újabb találmány után gyártott, olesósága mellett a czélnek tökéletesen megfelelő, kitűnő minőségű **GÉPOLAJÁT** (118) 6—2
mely mindenféle kisebb és nagyobb gőz-, cséplő- és malomgépeknél az eddig szokásos külföldi pugliai olajat tetemes meggazdálkodással pótolja.
Ez alkalommal újlag értesítettnek repcét és lenmagot termelők és tulajdonosok a felől, hogy a fentnevezett olajgyár ilyenmü terményeket a lehető legmagasabb árban és előnyös feltételek alatt folytonosan vásárol és ebbeli ajánlatokat szívesen veend.

Tengeri-morzsoló-gép.
Legújabb szerkezetű tengeri-morzsoló gőzgépeimmel naponta 400 köbly tengerit morzsolatok még pedig oly tisztán, hogy azt többé tisztítani nem kell, — igen jutányos ár mellett.
Ügyszintén vállalkozok minden gabbanemet cséplésre gőzeséplőgéppemmel.
Bővebben értekezhetni alólírtnál Nyiregyháza.
Soltész Gyula
vaskereskedő.
(119) 3—2

Árlejtési hirdetés!

Debreczen sz. k. város t. tanácsának 3151/1868. szám alatti határozata folytán — **180 koczka öl Tokaj vidéki szikla-köre** — f. évi **junius hó 22-ik napján reggeli 9 órakor** a városgazdai szobában — **árminőségrei pályázat mellett** — árlejtés tartatik.

Előleges feltételek:

- 1-ör. Vállalkozó köteles a 180 koczka öl követ a tokaji vasuti állomáson — a vasuti koczikba — saját költségén betérhelti, és itt Debreczenben azt kiterhelti.
- 2-ör. Vállalkozó köteles a 180 koczka öl követ, a debreczeni vasuti raktártól az indóházig 250 folyó öl útvonalra, a kijelölt helyekre, fél koczka-ölekre kirakatni.
- 3-ör. Vállalkozó köteles a vállalati összeg 10%-át, az árlejtéskor azonnal biztosítékul — készpénzben vagy elfogadandó értékpapirokban — a házipénztárba letenni.
- 4-er. Megjegyeztetik: hogy a 180 koczka öl kő vasuti szállítás költségeit, a tiszai vaspálya t. igazgatóságával tett egyezségnél fogva, a t. város fizeti.

Debreczen, junius hó 5-én, 1868.
Baranyi Miklós
tanácsnok.
(121) 2—1